

Priloga 2 – Iztočnice za pogovor z učenci

Na urbanem prehodu z otroki lahko zastavimo naslednja vprašanja, ki nam pomagajo razumeti njihove potovalne navade, občutek varnosti in izzive pri hoji v vsakdanjem življenju:

Potovalne navade in želje otrok

- Kako običajno hodiš v šolo? Kako se vračaš domov?
- Kako daleč od šole živiš? Iz katere smeri prideš v šolo? Ali na poti srečuješ kakšne posebne ovire, kot so nevarna križišča ali slaba osvetlitev?
- Kako bi si želel/-a hoditi v šolo? Zakaj?
- Kaj ti preprečuje, da bi v šolo hodil/-a peš ali s kolesom? (npr. starši, nevarnosti, oddaljenost)
- Ali se na poti v šolo počutiš varno? Če ne, kaj te skrbi? (npr. napačno parkirani avtomobili, prehitra vožnja)
- Kako sicer hodiš po kraju? Kam greš v prostem času in kako se tja odpraviš? (igranje na igrišču, obisk prijateljev, krožki)
- Ali meniš, da starše skrbi, če greš sam/-a na cesto? Kaj te o tem učijo?
- Ali poznaš Pešbus ali Bicivlak? Bi ju uporabljal/-a, če bi bila na voljo vsak dan?

Potovalne navade družine

- Kako se v tvojem ožjem družinskem krogu (starši, skrbniki) običajno premikajo po kraju? Kako hodijo v službo, trgovino, na telovadbo ipd.?
- Zakaj uporabljajo določen način prevoza? Bi lahko kdaj namesto avta izbrali hojo ali kolo?
- Nad čim se starši največkrat hudujejo, ko vozijo avto? Kaj jih moti v prometu?
- Ali veš, kako so v šolo hodili tvoji starši, ko so bili tvoje starosti? Se je kaj spremenilo?

Ta vprašanja pomagajo otrokom kritično razmišljati o svojem okolju in mobilnosti, obenem pa ponujajo vpogled v dejavnike, ki vplivajo na njihove potovalne navade.